

2 / 2020

KSČM

třešnička

<http://pribram.kscm.cz>

Z obsahu:

- Str. 2:** *Květiny pro A. Kvášovou*
135 let od narození Antonína Zápotockého
- Str. 3:** *Připomínáme*
Jak nás vidí přátelé z Východu
- Str. 4:** *Kdy přestává být předčasný důchod vyplácen?*
Není host jako host

Únor 1948, stručně a jasně, bez přepisování dějin

V Košicích v dubnu 1945, měsíc před koncem 2. světové války, na společném jednání 25 členné vlády Národní fronty Československé republiky, byl přijat vládní program pro obnovu hospodářství osvobozeného Československa. Komunisté dokázali do něj prosadit kromě vypořádání se s vlastizrádci a kolaboranty vyvlastněním (konfiskací) jejich majetku dokončení pozemkové reformy a lidem volené obecní a okresní národní výbory jako orgány veřejné a státní správy. V programu byly zakotveny základy nového lidově demokratického zřízení. Košický program byl programem antifašistické, národní a demokratické revoluce.

Při uskutečňování takového programu získávali komunisté v osvobozené vlasti stále větší podporu občanů. Zisk 38 % hlasů všech voličů v prvních poválečných parlamentních volbách v roce 1946 to potvrdil. Klement Gottwald se stal předsedou 26členné vlády, v níž bylo jen

9 komunistů. V červenci představil K. Gottwald v Ústavním národním shromáždění Budovatelský program, dvouletý plán obnovy národního hospodářství, který měl zvýšit životní úroveň lidí. Velká pozornost byla věnována zlepšení zdravotní a sociální péče a kulturní a školské politice.

Realizace takového programu vládou vyžadovala revizi pozemkové reformy, začlenění konfiskátů do národních podniků a nové zákony o důchodovém a nemocenském pojištění i zdravotní péči. To byla zásadní opatření ve prospěch široké veřejnosti, další pokrok ve zvýšení sociálních jistot a demokratizace. Taková opatření stabilizovala demokracii a vytvářela možnost sociální revoluce, změny sociálního systému.

To bylo pravou příčinou vyvolání vládní krize pravicovými ministry. Nesouhlas s přeložením osmi obvodních velitelů SNB byl jen záminkou k demisi dvanácti pravicových ministrů 20. února 1948. **To byla však jen menšina z 26členné vlády.** Pravicoví ministři demisi podali, ale po prezidentu Benešovi požadovali, aby ji nepřijal. Větší podporu veřejnosti jejich demise nezískala, podpořila ji jen část studentstva v Praze.

Klement Gottwald navrhoval v souladu s ústavou vládu doplnit za odstoupivší ministry novými lidmi. Tento požadavek byl masově podpořen Sjezdem závodních rad a odborových skupin. **Sjezdem svolaná manifestační generální stávka 24. února ukázala, že lidé se za žádnou cenu nevzdají vymožeností, kterých od osvobození dosáhli.** To rozhodlo, **prezident Beneš demisi přijal** a podepsal jmenovací dekrety nových členů vlády Národní fronty.

Vládní krize byla řešena ústavně, demokraticky a parlamentárně, to nebyl komunistický puč. Komunisté mohou být hrdí, nemají se zač stydět.

Ing. Antonín Bartoň

Květiny pro Annu Kvašovou

Jedna z akcí, která uvádí na pravou míru události padesátých let, byla vzpomínková akce na funkcionářku MNV a KSČ Annu Kvašovou. Uskutečnila se na okraji Ratajské obory u Mirošovic v sobotu 11. ledna. Svolali ji organizátoři z OV KSČM Kutná Hora ve spolupráci s Klubem českého pohraničí ve Vrdech. Z Příbramska se akce zúčastnila osmičlenná výprava vedená předsedkyní Okresní rady KČP Václavou Královou. Jejími členy byli kromě zástupců OV KSČM například člen Národní rady KČP Miroslav Maršálek, členové okresní rady Jiří Fungáč a Jan Votava. Na místo nás dopravila Věra Svobodová.

Výpravy z různých míst Středočeského kraje se sešly u pomníčku, který se nachází na místě, kde byla 10. ledna 1952 Anna Kvašová zákeřně popravena protistátní skupinou vedenou agentem Landstoffem. Po položení květin jednotlivými delegacemi krátce promluvil předseda OV KSČM Kutná Hora Jan Klán. Většina účastníků se poté přesunula na hřbitov v Užicích, kde je Anna Kvašová pochována.

text M. Maršálek

foto M. Maršálková

135 let od narození Antonína Zápotockého

Stále více se zamýšlím, jakou asi cenu má v dnešní společnosti práce dělníka a jak je v rovině společenské, z pohledu zaměstnavatelů, ale i zaměstnanců toto slovo dnes vnímáno. Jak je vůbec vnímáno i slovo pracující a **postavení zaměstnanců odkázaných na prodej své pracovní síly**. Kladu tuto otázku zcela záměrně. Hodnoty lidské práce stojí na materiální i duševní činnosti. **Práce dělníka však je po celé období kapitalismu předmětem podstaty vykořisťování člověka člověkem.**

Žijeme dnes v době, kdy velká kapitálová uskupení, dravost amerického kapitálu a kapitálu rozhodujících zemí Evropské unie se snaží přerozdělit si po předešlé hospodářské krizi svá světová panství. Našly lstivou formu politického nátlaku destabilizace společnosti **přes různá zdánlivě „apolitická“ občanská sdružení a spolky**. Ty však společnost nijak nesjednocují, **zájmy dělníků a ostatních pracujících jsou jim naprosto cizí**. Tradiční politické strany pravice i levice tápou a svým chováním společenskou nejistotu jen umocňují. Hodnota člověka, lidské práce stojí mimo tyto zájmy. Některé politické strany i odborové centrály se nechávají v této době, stejně tak jako v minulosti uchlácholit vládnoucí mocenskou elitou s danými politickými pořádky za příslib podílu na moci. Jím vyjednané podmínky budí falešné naděje a vrhají většinu pracujících do stále obtížnějších životních podmínek. **Život na dluh** se stal oficiální doktrínou jak dnešních vládnoucích elit, tak většiny odborových předáků a jejich centrál.

Dnes 30 let od restaurace kapitalismu u nás žijeme v zemi, jejíž elity se znovu vychloubají zásluhou sociálního smíru, ekonomického růstu a růstem životní úrovně. Neúnavný bojovník za lepší život dělníků Antonín Zápotocký však z vlastní zkušenosti poznal záludnost takových iluzí a také poznal, kam až **důvěřivost pracujících a zrada politických a odborových předá-**

ků přivedla Československou první republiku. Je proto naší povinností si i dnes připomínat životy našich vlastních levicových dělnických předáků, kteří takovýmto tlakům nepodlehali a vedli proti nim po celý život nesmlouvavý boj.

V dnešní době je to stále více aktuální. Imperialistické mocnosti USA, Francie, Velká Británie, SRN a Japonsko vedou ostrou konfrontaci s Ruskou federací a Čínou o přerozdělení sfér vlivu ve světě. Slábnoucí ekonomické postavení USA a Evropské unie **žene svět do další velké válečné konfrontace**, podobné jako byla první světová válka, již Antonín Zápotocký zažil ve frontových zákopech. Zkušenost války namířená proti slovanskému národu, silné sociální cítění a Velká říjnová socialistická revoluce - to vše Antonína Zápotockého ovlivnilo na celý zbytek života.

Velice brzy poznal skutečné zájmy těch, kteří se v nové republice chopili ekonomické a politické moci. Jeho další kroky proto byly již pevně svázány s komunistickým a odborovým hnutím. Aktivně se zapojil do protifašistického hnutí, za okupace byl vězněn v koncentračním táboře Sachsenhausen-Oranienburg. Po válce se výrazně přičinil o sjednocení odborů. Od r. 1948 byl předsedou vlády a v roce 1953 byl zvolen prezidentem republiky. Jeho život se završil 13. listopadu 1957.

Antonín Zápotocký žil v době nelehké, ale ze své cesty nesešel. Proto je pro nás inspirativní a zavazující - nenechat se obalamutit, rozpoznávat skutečné společenské hodnoty, bránit možné fašizaci a **především dnes bránit mír**.

Stanislav Grospič, poslanec PS PČR

Připomínáme

19. února 1945 bylo v Brandenburgu popraveno 16 příbramských občanů,
vedoucích činitelů Krajského Národně revolučního výboru

**L. Bambas, J. Bejček, P. Bejček, Jos. Fous, Al. Grund, A. Laub, J. Majer,
Fr. Marek, Fr. Matějka, Jos. Míkovec, Jos. Polák, J. Pouchanič, Vl. Šebesta, Jos. Štěch,
K. Štěpán, St. Vojř**
Čest jejich památce!

Pietní shromáždění k uctění památky popravených příbramských občanů se koná
ve středu **19. února 2020 ve 13 hod.** v obřadní síni MěÚ Příbram v **Zámečku - Ernestinu**

- 1. 1. 1990 prezident *Václav Havel* rozhodl o nebývale rozsáhlé amnestii, při níž bylo propuštěno přes 20 tisíc vězňů. Tato největší amnestie v poválečné historii státu vedla k mohutnému nárůstu kriminality a agrese ve společnosti
- 2. 1. 1990 za své návštěvy obou německých států se prezident *Václav Havel* omluvil za „bezpráví“, k němuž došlo při tzv. divokém odsunu sudetských Němců v roce 1945
- 4. 1. 1945 ve vápence v *Nemecké* (okr. Brezno) likvidovali nacisté a slovenští fašisté účastníky SNP a židovské občany. Počet mrtvých se odhadoval na 600–900 osob
- 8. 1. 1990 byla devalvována čs. koruna vůči západním státům a revalvována vůči státům východní Evropy
- 15. 1. 1940 byla vytvořena ve Francii 1. čs. divize (velitel gen. R. Viest, od června 1940 *gen. B. Miroslav – Neumann*)
- 27. 1. 1945 Rudá armáda osvobodila vězně nacistického koncentračního a vyhlazovacího tábora Osvětim, kde bylo zavražděno kolem 3 milionů lidí – **Den památky obětí holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti**
- 1. 2. 1995 v platnost vstoupila dohoda o přidružení ČR k **Evropské unii**
- 10. 2. 1925 při střelbě do účastníků demonstrace proti stoupající drahotě v Praze bylo těžce zraněno šest lidí
- 14. 2. 1945 nálet amerických letadel na **Prahu**, při němž bylo podle úřední zprávy zabito 701 lidí a zraněno 1184. Nebyl zasažen žádný objekt strategického významu, bylo však zničeno nebo vážně poškozeno několik stovek domů, např. **Emmauzský klášter, Faustův dům, Vinohradská synagoga**
- 26. 2. 1990 byl zahájen odsun sovětských vojsk z území Československa

Jak nás vidí přátelé z Východu

Okresní setkání Klubu českého pohraničí Stanislava Kofroně se uskutečnilo v restauraci na hradbách na náměstí TGM (dříve náměstí Pionýrů) v Příbrami.

Hlavním hostem by redaktor Haló novin a člen Komunistické strany Československa Roman Blaško. Byl organizátory požádán, aby informoval o svých cestách k našim slovanským přátelům na Východě. Informoval především o svých poznatcích z návštěv Ukrajiny, ale byl čestným hostem i na oslavách osvobození v Moskvě. Musel to být úžasný zážitek, kdy na vlastní oči sledoval hodiny proudící nekonečné davy účastníků Nesmrtelného pluku, což my jsme obdivovali pouze z obrazovek monitorů. Roman informoval o vývoji na Ukrajině před Majdanem, o svědectvích, jak naši čeští významní politici „pracovali“ na svržení bývalého prezidenta Ukrajiny, i o masakrech, které v zemi nám blízkých Slovanů pro-

bíhaly. Vyslovil velké znepokojení nad silícími pozicemi fašistů a příznivců Bandery. Jak je možné, že se tak daří Evropské unii a USA získávat představitele, ale i obyvatele Ukrajiny k nástupu proti Rusku?

V diskusi vystoupila představitelka středočeských Levicových klubů žen Alena Grospičová. I ona navštívila Ruskou federaci. Setkala se tam se ženami, které společně s ruskými studenty navštívily Českou republiku. Byly velmi překvapeny, jak negativní náhled má velká část našich obyvatel na Rusko.

Další, kratší část setkání byla věnována záležitostem Klubu, například odběru Hraničáře, příspěvkům, propagaci činnosti, mediálnímu obrazu Pohraničí strážce. Byli oceněni jubilanti a zasloužilí členové. Marie Maršálková převzala plakety Za obětavou práci pro vlast, Jan Votava obdržel medaili Za zásluhy o rozvoj KČP II. stupně a Václav Šlechta tutéž medaili I. stupně. *Miroslav Maršálek*

František Branislav: **V únoru**

Žlutě svitnou větve na jívě,
sněhy vánic tkaly dlouze.
Sněží jako v první touze,
bělostně a trochu tesklivě,
sněží jako v první touze.

Studna nerozmrzá, bílé dni
slunce zplna nerozsvěcí.
Jak je blízka každá z věcí,
domov o hodině polední,
jak je blízka každá z věcí.

Letí ledňáček jak modrý šíp,
tebe připomene, touho.
Jaro přijde zanedlouho,
slyšíš šepot, milenecký slib,
jaro přijde zanedlouho.

Jan Werich (6. 2. 1905 Praha – 31. 10. 1980 Praha)

dramatik, herec, prozaik, autor písňových textů, významný představitel české kultury. Člen Osvobozeného divadla (s Jiřím Voskovcem herecká dvojice V+W). Autoři her *Vest Pocket revue*, *Svět za mřížemi*, *Caesar*, *Kat a blázen*, *Osel a stín*, *Rub a líc*, *Pěst na oko* aj.) Ve třicátých letech 20. stol. aktivně vystupoval proti fašismu.

Vytvořil několik nezapomenutelných postav ve filmech *Císařův pekař a pekařův císař*, *Byl jednou jeden král*, *Až přijde kocour*, *U nás v Kocourkově*.

Mít rád lidi a milovat lidi - to je celé tajemství a snad jediný recept na štěstí.

Kdy přestává být předčasný důchod vyplácen?

Současné pobírat předčasný důchod a příjem ze zaměstnání je možné pouze v případě, že předčasný důchodce pracuje na dohodu o provedení práce s měsíční odměnou 10 000 Kč a méně nebo na dohodu o pracovní činnosti s měsíční odměnou 2 499 Kč a méně. V těchto případech se totiž z příjmu neodvádí sociální pojištění, což je zákonná podmínka pro možný souběh předčasného důchodu a příjmu ze zaměstnání. Jestliže předčasný důchodce nastoupí do zaměstnání na standardní pracovní smlouvu, potom je nutné tuto skutečnost v součinnosti se zaměstnavatelem oznámit na Českou správu sociálního zabezpečení v Praze (lze prostřednictvím místně příslušné Okresní správy sociálního zabezpečení) a po dobu zaměstnání není předčasný důchod vyplácen. Případně vzniklý přeplatek na vyplaceném předčasném důchodu by bylo nutné vrátit.

r

Není host jako host

Jistě se už každému stalo, že nás navštívil někdo, o koho jsme zrovna nestáli. Ve světě existuje host, o kterého také téměř nikdo nestojí, ale on za posledních 70 let „pocitil návštěvou“ téměř každý kout zeměkoule. Tento nezvaný host se jmenuje Spojené státy americké. Většina jeho návštěv trvala i několik let a „hostitel“ se pak hodně dlouho zotavoval. Někdy zůstala jen spálená země, tisíce sirotků a hrobů. Války, převraty, rozvrácená hospodářství, tisíce uprchlíků a teroristické útoky pod falešnou vlajkou jediné správné demokracie – totiž té americké. V jedné pohádce se zpívá „Statistika nuda je, má však přesné údaje“. Tak mi dovoluť abych vám také jednu ukázal. Trpělivost – je toho hodně. Tak koho a kdy USA navštívily a poučily, jak se má chovat?

Čína 1945 – 1946	Laos 1964 – 1973	Libye 1989	Afgánistán 2001
Korea 1950 – 1953	Vietnam 1961 – 1973	Panama 1989 – 1990	Libye 2012
Čína 1950 – 1953	Kambodža 1969 – 1970	Irák 1991	Africké jaro
Guatemala 1954	Guatemala 1967 – 1969	Kuwait 1991	Tunis
Indonésie 1958	Libanon 1982 – 1984	Somálsko 1992 – 1994	Egypt
Kuba 1959 – 1960	Grenada 1983 – 1984	Bosna 1995	Sýrie
Belgické Kongo 1964	Libye 1986	Írán 1998	
Guatemala 1964	El – Salvador 1981 - 1982	Súdán 1998	
Dominikánská r. 1956 – 1966	Nikaragua 1981 – 1990	Afghánistán 1998	
Peru 1965	Írán 1987 – 1988	Srbsko 1998	

Většinu těchto „mírových misí“ podnikly USA bez mandátu OSN, nebo si ho dodatečně doslova vyřvaly. Krvavý převrat na Ukrajině a znovu a znovu. Sýrie, Jemen a naposledy Irák. Kdo další bude překážet světovému četníku číslo 1? Bude to Venezuela, Srbsko, Rusko anebo Maďarsko? No, není to roztomilý přítel a vítaný host?

Zdeněk Borák

Všem jubilantům, kteří v únoru oslaví své životní jubileum, děkujeme za jejich práci pro stranu a do dalších let přejeme pevné zdraví, štěstí, spokojenost a pohodu v osobním životě.